

АПАРАТ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Головне юридичне управління

01008, м.Київ-8, вул. М. Грушевського, 5, тел.:255-20-76

До № 3403 від 28.04.2020 р.
(друге читання)

ЗАУВАЖЕННЯ

до проекту Закону України про внесення зміни до статті 2 Закону України "Про правовий режим майна у Збройних Силах України"

(реєстраційний № 3403)

У Головному юридичному управлінні опрацьовано підготовлений до другого читання Комітетом Верховної Ради України з питань національної безпеки, оборони та розвідки названий проект Закону і зазначається таке.

Законопроектом передбачається запровадити передачу надлишкових боєприпасів (дрібнокаліберних патронів калібру 5,6 міліметра, придатних для використання і зберігання) державним і комунальним закладам фізичної культури і спорту, що мають право використовувати у своїй діяльності спортивну вогнепальну (крім бойової) зброю відповідно до Закону України "Про фізичну культуру і спорт".

У зв'язку з такою пропозицією зауважуємо, що відповідно до Закону України "Про правовий режим майна у Збройних Силах України" вирішення питань щодо забезпечення Збройних Сил України військовим майном, а також визначення порядку вилучення і передачі його до сфери управління центральних або місцевих органів виконавчої влади, інших органів, уповноважених управляти державним майном, самоврядним установам і організаціям та у комунальну власність територіальних громад сіл, селищ, міст або у їх спільну власність (за згодою відповідних органів місцевого самоврядування з дотриманням вимог Закону України "Про передачу об'єктів права державної та комунальної власності") належить до компетенції Кабінету Міністрів України з урахуванням того, що озброєння та бойова техніка можуть передаватися лише до військових формувань, існування яких передбачено законом, а військова зброя та боєприпаси до неї також Державній спеціальній службі транспорту (частина перша статті 2).

Разом із цим зауважуємо про відсутність визначення у законопроекті поняття "надлишкові боєприпаси", що відповідно обумовлює невідповідність наведених положень законопроекту вимогам частини першої статті 8

Конституції України щодо визнання і дії принципу верховенства права. Як неодноразово зазначав Конституційний Суд України, складовою верховенства права є принцип правової визначеності, основу якого утворює ідея передбачуваності очікування суб'єктом відносин визначених правових наслідків (правового результату) своєї поведінки, яка відповідає наявним у суспільстві нормативним приписам. Єдиний орган конституційної юрисдикції в Україні у своїх рішеннях неодноразово наголошував на тому, що принцип правової визначеності вимагає ясності й однозначності правової норми й забезпечення того, щоб ситуації та правовідносини залишалися передбачуваними (правові позиції Конституційного Суду України в рішеннях від 22 вересня 2005 року № 5-рп/2005, від 29 червня 2010 року № 17-рп/2010, від 22 грудня 2010 року № 23-рп/2010, від 11 жовтня 2011 року № 10-рп/2011).

Також зазначаємо, що положення пунктів 1 та 2 розділу II "Прикінцеві положення" законопроекту свідчать про відсутність достатніх і завершених механізмів для реалізації положень Закону, у разі його прийняття, оскільки виконання норм майбутнього Закону ставиться у залежність від прийняття відповідних підзаконних актів.

Конституційний Суд України у Рішенні від 15 квітня 2020 року № 2-р(П)/2020 відзначив, що у контексті принципу верховенства права важливим є встановлення при внесенні змін до законодавства розумного часового проміжку між офіційним оприлюдненням закону і набранням ним чинності. Конституційний Суд України у Рішенні від 22 травня 2018 року № 5-р/2018 наголошував, що принцип верховенства права передбачає внесення законодавчих змін із визначенням певного перехідного періоду (розумного часового проміжку між офіційним оприлюдненням закону і набранням ним чинності), який дасть особам час для адаптації до нових обставин; тривалість перехідного періоду у разі зміни юридичного регулювання суспільних відносин має визначати законодавець у кожній конкретній ситуації з урахуванням таких критеріїв: мети закону в межах правової системи і характеру суспільних відносин, що ним регулюються; кола осіб, до яких застосовуватиметься закон, і їх здатності підготуватися до набрання ним (його новими положеннями) чинності; інших важливих обставин, зокрема тих, що визначають час, необхідний для набрання чинності таким законом (абзац п'ятий підпункту 4.1 пункту 4 мотивувальної частини). Конституційний Суд України виходить з того, що зміни в юридичному регулюванні має бути вчинено так, щоб особи, юридичного статусу яких такі зміни стосуються, мали реальну можливість пристосуватися до нової юридичної ситуації, зокрема, встигли реалізувати певні права (вчинити потрібні дії) у спосіб, встановлений законодавством до внесення відповідних змін.

Тому з метою досягнення заявлених цілей та усунення множинності тлумачень норм закону, пропонуємо:

- 1) розділ I законопроекту викласти в такій редакції:

"Статтю 2 Закону України "Про правовий режим майна у Збройних Силах України" (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 48, ст. 407; 2002 р., № 29, ст. 193; 2014 р., № 12, ст. 179) доповнити частиною третьою такого змісту:

"Порядок передачі дрібнокаліберних патронів калібру 5,6 міліметра, придатних для використання і зберігання, державним і комунальним закладам фізичної культури і спорту, що мають право відповідно до Закону України "Про фізичну культуру і спорт" використовувати спортивну вогнепальну (крім бойової) зброю, визначається Кабінетом Міністрів України";

2) пункти 1 та 2 розділу II законопроекту викласти в такій редакції:

"1. Цей Закон набирає чинності через місяць з дня його опублікування, крім пункту 2 цього розділу, який набирає чинності з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України забезпечити введення в дію нормативно-правових актів, що випливають з цього Закону, одночасно із набранням ним чинності".

Зважаючи на висловлені зауваження, пропонуємо законопроект доопрацювати з урахуванням можливостей, передбачених частиною шостою статті 118 Регламенту Верховної Ради України.

Заступник Керівника
Головного юридичного управління

В.МІЛОВАНОВ

СЕДО ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Підписувач: Мілованов Володимир Васильович
Сертифікат: 20B4E4ED0D30998C04000000445F2900C19D7200
Дійсний до: 15.03.2021 0:00:00

Апарат Верховної Ради України
№ 07/02-2021/61964 від 24.02.2021

